

Arrest

nr. 325 959 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Place Léopold 7/1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 24 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd, en van advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 6 juli 2023, dient op diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 23 november 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 1 oktober 2024.

1.3. Op 23 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 23 december 2024 en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en te behoren tot de Ashraf clan. U bent afkomstig uit de stad Qoryooley in de provincie Lower Shabelle. U woonde daar met uw ouders en uw twee zussen. U ging naar de koranschool en naar de gewone school. Toen u zeven jaar oud was overleed uw moeder aan een ziekte. Uw vader hertrouwde. Toen u negen jaar oud was raakte u gewond aan uw nek in een gevecht met een andere jongen. U ging naar het ziekenhuis in Mogadishu en herstelde. Uw vader werkte als chauffeur en verhuurde twee huizen in Mogadishu.

Begin 2023 ging er een nieuwe koranschool open en uw vader schreef u daar in. Na enkele maanden begon men over jihad te preken. Na zes maanden zei de leraar dat het tijd was om aan te sluiten bij Alshabaab. Hij maakte een afspraak met u in de moskee, maar uw vader verbood u om te gaan. De volgende dag kwam de leraar van de madrasa met drie mannen naar uw huis. Uw vader zei dat u ziek was en ze antwoordden dat u zich klaar moest houden als u genezen was. Ze zeiden dat u een nieuwe rekrut was voor Alshabaab en uw vader smeekte hen om u niet te rekruteren. De mannen zagen uw zus en zeiden dat ze ook uw zus konden meenemen in uw plaats. Uw vader vroeg bedenktijd en de mannen gingen weg. U mocht het huis niet verlaten en uw vader regelde uw vertrek.

Vier dagen later kwamen uw vrienden langs en ging u stiekem mee spelen. Toen het avondgebed begon was u nog steeds buiten. Alshabaab kwamen langs en namen u en vijf andere jongens mee in de auto. Ze brachten u naar een plaats waar nog jongeren waren. U kreeg een training en moest lopen. U kon het niet volhouden en werd geslagen door de leider van uw groep. U vocht met hen en werd dan gestraft. Ondertussen spoorde uw vader u op en kwam hij met de leraar van de madrasa tot bij u. De leraar van de madrasa eiste dat ze u zouden vrijlaten en hij stond garant voor u. In ruil wilde hij trouwen met uw zus. U ging naar huis en ouders van andere jongeren kwamen u vragen naar de verblijfplaats van hun kinderen. U zei dat uw vader de plaats wist zijn en onder dwang gaf uw vader de locatie door aan de ouders en de politie. Toen clanmilities de volgende dag naar die plaats gingen, werden ze in een hinderlaag gelokt. Ze waren kwaad op uw vader omdat ze dachten dat hij hen verklikt had. De volgende dag kwam de leraar van de koranschool met drie mannen naar uw huis om u te zoeken. Ze beschuldigden u van informatie over hen doorgegeven te hebben. Uw vader stuurde u naar Mogadishu om van daar verder te reizen.

U verliet Somalië op 1 juli 2023 en reisde via onbekende landen naar België. U kwam hier aan op 6 juli 2023 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat u in de koranschool onderwezen werd over de jihad. Er werd een afspraak gemaakt met u en andere leerlingen om aan te sluiten bij Alshabaab. Uw vader waarschuwde u en zei dat u niet naar de afspraak mocht gaan (CGVS, p. 9). Er moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet vermeld heeft dat u vanuit de koranschool gerekruteerd werd. U verklaarde daar dat u door Alshabaab werd meegenomen (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u hiermee geconfronteerd werd, antwoordde u dat u er niet naar gevraagd werd en dat u enkel antwoordde op de vragen die gesteld werden (CGVS, p. 15). Er werd u echter wel gevraagd naar uw asielmotieven (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u naliet om te vermelden dat u vanuit de koranschool gerekruteerd werd, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Te meer omdat dit element aan de basis van uw vertrek ligt en de oorzaak is van uw problemen.

Verder is het opmerkelijk dat, hoewel uw vader tegen Alshabaab was, hij u niet verhinderde om naar de nieuwe koranschool te blijven gaan toen duidelijk werd dat Alshabaab daar de jihad onderwees. Volgens uw verklaringen vertelde u namelijk alles over de inhoud van de lessen en zei uw vader daarop simpelweg om de koranlessen te volgen en niet naar de rest te luisteren (CGVS, p. 9). Gezien geweten was dat er al eerder jongens uit het dorp zich aansloten bij Alshabaab is het moeilijk in te beelden dat uw vader hier zo licht zou over gaan (CGVS, p. 16-17).

Voorts verklaarde u dat de koranleraar en drie mannen naar uw huis kwamen omdat ze u wilden inlijven bij Alshabaab. Uw vader zei dat u ziek was en niet kon komen. Uw vader verbood u om het huis te verlaten. U negeerde dit verbod en verliet het huis om te gaan spelen met uw vrienden (CGVS, p. 9-10). Het is niet aannemelijk dat u het verbod van uw vader zomaar naast u neerlegde en het huis verliet. U was immers op dat moment al vijftien jaar oud en wist dat u gevaar liep en dat u gezocht werd door Alshabaab. Uw vader had u daarenboven nog uitgelegd dat hij u niet kon beschermen en hij daarom uw reis zou regelen. Dat u daarop besloot om toch het huis te verlaten is niet in te beelden. Bovendien bleef u, tegen uw gewoonte in, buiten tot na de oproep voor het avondgebed, waardoor u nog meer in de kijker liep. Dat u uw risico nog vergrootte door later buiten te blijven is niet aannemelijk. Geconfronteerd met deze onaannemelijkheid, verklaarde u dat u gefascineerd was om te blijven spelen (CGVS, p. 15). Dit antwoord klaart niet uit waarom u er bewust voor koos het gevaar te negeren. Dit element ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Uit uw verklaringen blijkt dat u onder dwang door Alshabaab werd meegenomen naar een trainingskamp buiten de stad. Ze namen u en vijf vrienden mee met de auto (CGVS, p. 10). Dat u onder dwang werd meegenomen terwijl de koranleraar al een afspraak had met u en uw vader om u aan te sluiten bij Alshabaab is niet aannemelijk. U zou voor hen immers een meer betrouwbare en werkwillige rekrut zijn als u zelf naar de afspraak kwam en aansloot. Deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals in het gedrang.

Nog verklaarde u dat uw vader u na een dag samen met de leraar kwam opzoeken in het kamp. De leraar stond garant voor u zodat u kon meegaan naar huis (CGVS, p. 11-12). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ verklaarde u echter dat Alshabaab u naar huis brachten omdat u ziek geworden was (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat de leraar lid was van Alshabaab en dat hij u vrij kreeg (CGVS, p. 17). Gevraagd waarom u niet vertelde dat uw vader kwam om te onderhandelen, antwoordde u dat het u niet gevraagd werd en dat u het kort moest houden. Dit antwoord kan deze tegenstrijdigheid niet uitklaren. U had immers de kans om te vertellen over uw vader die u kwam zoeken. Dat u dit niet gedaan heeft zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Daarnaast verklaarde u dat de ouders van de andere jongeren bij u kwamen vragen naar de verblijfsplaats van hun kinderen. U zei dat u het antwoord hier niet op wist maar dat uw vader hen wel kon helpen (CGVS, p. 12). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ verklaarde u echter dat u degene was die aan de ouders vertelden waar het kamp was waar hun kinderen zich bevonden (vragenlijst CGVS, vraag 5). Met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, antwoordde u dat u dat niet gezegd heeft (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van uw verklaringen kan deze tegenstrijdigheid niet uitklaren. Ook dit element breekt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven af.

Verder verklaarde u dat de clanmilitie naar het kamp van Alshabaab ging om de jongeren te bevrijden. Onderweg naar daar liepen ze in een hinderlaag van Alshabaab. Erna kwamen ze bij uw vader en beschuldigden ze hem ervan dat hij hen verklikt had bij Alshabaab. Uw vader werd door hen opgepakt en vastgehouden (CGVS, p. 12-13). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ verklaarde u echter dat de ouders van de jongeren klacht indienen bij de autoriteiten en dat er een gevecht plaatsvond tussen het leger van de overheid en Alshabaab (vragenlijst CGVS, vraag 5). Gewezen op deze tegenstrijdige verklaringen, ontkende u dat dit zo gegaan was. Bovendien heeft u bij de DVZ niet vermeld dat u problemen had met de clan omdat ze dachten dat u en uw vader hen verraden hadden. U verklaarde wel dat u problemen had met de ouders van de jongeren omdat u werd vrijgelaten en hun kinderen niet (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u er niet in slaagde coherente en samenhangende verklaringen af te leggen over de problemen die u meemaakte en die ervoor zorgden dat u het land verliet, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Uit bovenstaande wordt geconcludeerd dat er aan uw problemen met Alshabaab geen geloof kan worden gehecht.

Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u problemen heeft met Alshabaab omwille van een gedwongen rekrutering, dient benadrukt dat u ook niet aantoonde dat u bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een sterk netwerk. Uw vader was immers nog aanwezig in uw dorp toen u het land verliet en u verbleef nog bij uw tante die in Mogadishu woont (CGVS, p. 13). Bijgevolg kan hieruit worden afgeleid dat u bij terugkeer terecht kan bij uw vader en uw familie. Er wordt bovendien geen geloof gehecht aan het feit dat u het telefoonnummer van uw vader niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. U verklaarde dat uw familie u een gsm kocht en meegaf toen u uw reis zou aanvangen, maar dat u hun contactgegevens kwijtraakte omdat uw simkaart werd weggegooid (CGVS, p. 7). Uw verklaringen overtuigen niet. Gezien de moeite die uw vader en uw tante deden om u te helpen met uw reis mag men er redelijkerwijs toch vanuit gaan dat ze wilden verzekeren dat ze een manier hadden om contact met u te houden en dat hierover

bepaalde afspraken gemaakt werden. Dat u naast de simkaart geen enkele manier hebt om hen te contacteren is niet geloofwaardig.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties,

het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 1, A (2), van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ, voert hij aan dat hem niet gevraagd werd of hij in de Koranschool gerekruteerd werd, wat hij ook verteld heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij wijst erop dat het interview bij de DVZ kort is en dat er klaarblijkelijk geen rekening gehouden werd met het feit dat hij tijdens zijn DVZ-interview nog maar zestien jaar oud was. Hij meent dat van een jongen van die leeftijd niet verwacht kan worden te weten wat de belangrijke elementen zijn. Hij benadrukt dat hij dit onmiddellijk verklaard heeft toen hij de mogelijkheid gegeven werd om zijn angsten vrij te uiten bij het CGVS. Hij meent dat zijn uitleg ook bijzonder gedetailleerd was en dat zijn vrije relaas meer dan 4 bladzijden telt. Hij herhaalt dat de werkelijke reden voor zijn vlucht zijn problemen met Al-Shabaab waren en niet de integratie in de Koranschool. Hij wist ook heel goed dat dit alles uitvoerig zou worden besproken. Hij wijst er nog op dat er geen tegenstrijdigheden in dit verband werden weerhouden en dat het enkele feit dat hij de Koranschool niet vermeld heeft bij de DVZ niet voldoende is om zijn vrees in twijfel te trekken.

Vervolgens gaat hij in op de beoordeling van het gedrag van zijn vader en wijst hij erop dat hij had uitgelegd dat zijn vader hem eerst gewaarschuwd had om niet te luisteren naar zijn leraar en alleen de lessen over de Koran te volgen, maar omdat enkele maanden later de houding van de leraar volledig veranderd is en hij heel duidelijk beval om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab, heeft zijn vader hem dan verboden om naar de bijeenkomsten te gaan. Hij benadrukt dat zodra duidelijk werd dat de situatie veranderd was, zijn vader drastische maatregelen genomen heeft. Hij verwijt de commissaris-generaal niet te verduidelijken wat zijn vader dan wel had moeten doen.

Verder legt hij uit dat hij pas vier dagen later, nadat hij 24 u per dag thuis werd opgesloten door zijn vader, besloot om naar buiten te sluipen en dit toen zijn vader sliep en om zijn vrienden te vervoegen. Hij meent dat dit gedrag begrijpelijk is voor een vijftienjarige jongen die al zo lang binnen zat. Zijn spontane relaas is volgens hem geloofwaardig.

Hij benadrukt dat hij verklaard heeft dat de leraar samen met de drie mannen gevraagd hadden om een pakt te sluiten en om hem te sparen in ruil voor zijn zus. Er werd op geen enkel moment echter een overeenkomst gesloten. Hij stelt dat het moeilijk te begrijpen is op basis waarvan de commissaris-generaal dan concludeert dat er sprake was van een overeenkomst nu hij duidelijk verklaard heeft dat de mannen hem de tijd gegeven hadden om te beslissen of hij al dan niet op hun voorstel zou ingaan. Bovendien wilde zijn vader niet dat hij inging op dat voorstel omdat hij wilde dat zijn zoon het land zou verlaten. Hij voegt toe dat verschillende EUAA-bronnen bevestigen dat Al-Shabaab wel degelijk aan gedwongen rekrutering doet. De redenering, dat het niet geloofwaardig is dat Al-Shabaab hem gedwongen zouden willen rekruteren, vindt aldus geen steun in de landeninformatie.

Met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS en die bij de DVZ legt hij uit dat hij bij de DVZ inderdaad verklaard heeft dat hij de ouders had verteld waar het kamp met hun kinderen zich bevond, omdat hij hen duidelijk had gemaakt dat hij dit wist van zijn vader. Zijn vader had hem

verboden om hierover te praten en had hem hiervoor zelfs geslagen. Hij legt verder uit dat hij gezegd heeft dat hij het was die alles aan de ouders vertelde omdat hij die fout heeft gemaakt. Het gaat aldus volgens hem niet over een tegenstrijdigheid.

Hij vervolgt dat het zeer waarschijnlijk is dat hij zijn simkaart kwijtgeraakt is en geen nummer meer heeft. Hij stelt dat hij nooit gezegd heeft dat zijn vader nog aanwezig was toen hij vertrokken was, doch wel dat hij niet wist waar hij was en dat hij het huis verlaten had wegens hun problemen. Hij stelt ook verklaard te hebben dat hij geen contact meer heeft met zijn familie. Hij heeft er aldus geen sociaal netwerk meer nu hij zonder hun nummers geen contact kan opnemen met zijn familie. Het argument van de commissaris-generaal is volgens hem niet gebaseerd op enig bewijs, maar wel op basis van een eigen inschatting.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 11 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, augustus 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*, februari 2023;
- EUAA, *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update*, 17 mei 2023;
- COI Focus, *Somalië: Veiligheidssituatie* van 25 maart 2025 (update).

3.2. Verzoeker maakt op 15 april 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- Human Rights Watch, *World Report 2025 Country Chapters Somalia*;
- Amnesty International, *annual report Somalië, 2023*.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië gedood te worden door Al-Shabaab omdat hij werd gerekruteerd en door de ouderen omdat die hem ervan beschuldigd hadden verkeerde informatie gegeven te hebben over de plaats waar Al-Shabaab jongeren vasthield.

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, oordeelt zij dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet en baseert hij zich op volgende vaststellingen:

- i) Er zijn tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS met betrekking tot (a) de plaats waar hij gerekruteerd werd; (b) de manier waarop hij het kamp kon verlaten en met wie hij naar huis kon gaan; (c) wie de ouders had ingelicht over de plaats van het kamp van Al-Shabaab; (d) wat er nadien gebeurde met de ouders en zijn vader;
- ii) Het is moeilijk in te beelden dat zijn vader er licht over zou gaan gezien geweten was dat er al eerder jongens uit het dorp zich aangesloten hadden bij Al-Shabaab;
- iii) Het is niet aannemelijk dat verzoeker het verbod van zijn vader zomaar naast zich neerlegde en het huis verliet;
- iv) Het is niet aannemelijk dat verzoeker onderweg meegenomen werd door Al-Shabaab terwijl de koranleeraar al een afspraak had met hem en zijn vader om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab;
- v) Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Somalië niet meer zou beschikken over een sterk netwerk nu (a) hij voor zijn vertrek nog verbleven heeft bij zijn tante in Mogadishu; (b) er geen geloof gehecht wordt aan het feit dat hij het telefoonnummer van zijn vader niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen.

4.3.3. Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Verzoekers vrees voor vervolging door Al-Shabaab en door de clanouders is niet geloofwaardig omwille van de vele tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ en bij het CGVS met betrekking tot verschillende kernaspecten van zijn vluchtrelaas.

Gevraagd om een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot zijn vlucht uit Somalië, geeft verzoeker aan dat Al-Shabaab op zoek was naar jongens en dat ze dan hem en anderen hadden ontvoerd en vervolgens naar een legerkamp gebracht hebben, waar ze gefolterd werden. Omdat hij er ziek was geworden, brachten Al-Shabaab hem terug naar huis waardoor de ouders van de anderen vroegen waar het legerkamp gelegen was. Hij vervolgt dat hij de ouders dan verteld heeft waar het kamp was. Omdat Al-Shabaab te weten waren gekomen dat hij verteld had waar hun legerkamp was, wilden ze hem doden, waardoor zijn vader hem geholpen heeft Somalië te ontvluchten (AD CGVS, vragenlijst, punt 3.5).

Wanneer de *protection officer* hem dezelfde vraag stelt, namelijk om zo volledig mogelijk en in zijn eigen woorden de redenen te vertellen waarom hij zijn land heeft verlaten, situeert verzoeker het begin van zijn problemen in de Koranschool (NPO, p. 9). Het is volgens hem in de Koranschool, die nieuw werd opgericht, alwaar hij werd aangesproken om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab. Dat hij dit belangrijk element dan onvermeld laat bij de DVZ, terwijl hij daar uitdrukkelijk gevraagd werd om alle feiten weer te geven die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, net zoals bij het CGVS, is uitermate bevreemdend. Hij stelt weliswaar dat hij bij de DVZ niet gevraagd werd naar de Koranschool, maar gaat eraan voorbij dat de *protection officer* hem er evenmin naar heeft gevraagd (NPO, p. 9). Het loutere feit dat het interview bij de DVZ korter is dan bij het CGVS vormt geen verantwoording voor het onvermeld laten van dit kernaspect van zijn vluchtrelaas, met name de plaats waar zijn problemen zijn ontstaan. Dat hij dit niet gezegd zou hebben omwille van zijn leeftijd overtuigt evenmin, nu verzoeker op het moment van aankomst in België bijna zestien jaar oud was en aldus geen *infans* meer was en er geen indicaties zijn dat zijn leeftijd enige impact had bij de wijze waarop hij de vragen heeft beantwoord. Dat zijn vrije relaas bij het CGVS meer dan 4 bladzijden telt, doet aan het onvermeld laten van de Koranschool bij de DVZ evenmin enige afbreuk. Bovendien vormt het aspect van de Koranschool niet de enige reden waarom zijn asielrelaas als ongeloofwaardig wordt beschouwd, zoals verzoeker ten onrechte laat uitschijnen in zijn verzoekschrift.

Ook zijn verklaringen omtrent de manier waarop hij het legerkamp van Al-Shabaab kon verlaten, wat eveneens een kernaspect betreft van zijn relaas, zijn niet consistent. Zoals *supra* aangestipt, verklaart hij bij de DVZ dat Al-Shabaab hem naar huis brachten omdat hij zich niet goed voelde, terwijl hij bij het CGVS aangaf dat zijn vader hem na een dag, samen met een leraar, kwam opzoeken in het kamp en dat de leraar voor hem garant stond zodat hij mee naar huis kon gaan (NPO, p. 11-12). Verzoeker laat de pertinente en draagkrachtige motieven hieromtrent in de bestreden beslissing onbesproken en weerlegt ze niet. Zij vinden steun in de stukken van het administratief dossier en dragen ook bij tot een ongeloofwaardig relaas.

Vervolgens is verzoeker ook tegenstrijdig inzake de manier waarop de ouders van de andere jongeren werden ingelicht over de plaats van het kamp van Al-Shabaab, wat opnieuw een kernelement betreft van zijn vluchtrelaas. In tegenstelling tot bij de DVZ, waar hij verklaart dat hij de ouders verteld heeft waar het kamp was, dat dit de aanleiding was dat Al-Shabaab hem wilden doden en dat zijn vader hem hierdoor geholpen

heeft om Somalië te ontvluchten, legt hij bij het CGVS uit dat hij zelf niet wist waar het kamp was, maar dat hij de ouders meegedeeld heeft dat zijn vader dit wel wist (*“Ze vroegen mij, herken je de plaats, ik zei hen dat ik de plaats niet kende maar mijn vader wel. Ze zeiden we zullen terugkomen kas je vader thuis is. Mijn vader kwam thuis en ik vertelde aan hem van de andere ouders en dat ik zei dat mijn vader het weet zijn. Mijn vader was kwaad.”*). Het louter ontkennen van zijn eigen verklaringen (NPO, p. 17) heft voormelde tegenstrijdigheid niet op. Verzoeker heeft bovendien de kans gekregen om bij aanvang van het persoonlijk onderhoud zaken op te werpen omtrent de correctheid van zijn verklaringen afgelegd tijdens het DVZ interview, maar hij kwam op dit aspect niet terug. Zijn verweer in het verzoekschrift, dat hij het duidelijk had gemaakt dat hij dit wist van zijn vader en dat hij het was die alles aan de ouders verteld heeft, gaat dan weer lijnrecht in tegen zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS die hij tijdens het verhoor bevestigde, waardoor zijn betoog niet ernstig is.

Verder is verzoeker niet consistent over wat er nog verder gebeurde. Bij de DVZ legt hij uit dat hij de ouders had ingelicht over het kamp, dat er de dag erna gevechten waren tussen de overheid en Al-Shabaab en dat hij daarna vernam dat Al-Shabaab hem zochten en hem wilden doden. Gevraagd hoe hij gehoord had dat Al-Shabaab hem zochten, licht hij toe dat de ouders op de eerste dag klacht ingediend hebben bij de autoriteiten en dat een oudere man aan zijn vader verteld had dat Al-Shabaab dit te weten zou komen. Hij vervolgt dat de tweede dag de leden van Al-Shabaab naar zijn thuis kwamen, maar dat hij er zelf niet was (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5). Bij het CGVS verklaart hij dan weer dat de dag nadat zijn vader de ouders had ingelicht, de clanmilities ernaar onderweg waren maar in een hinderlaag gelokt werden en hij ervan beschuldigd werd de verkeerde informatie te hebben gegeven (NPO, p. 12). Verzoeker laat de vaststelling, dat hij twee volledige verschillende versies van de feiten geeft, onbesproken. De motieven dienaangaande zijn pertinent en draagkrachtig en worden overgenomen.

Tot slot is verzoeker niet éénduidig over de pijn aan zijn nek ingevolge een incident dat hij had meegemaakt op negenjarige leeftijd. Enerzijds licht hij toe dat hij toen, na zeven maanden goed hersteld was (NPO, p. 6) om anderzijds te verklaren dat hij omwille van mishandelingen in het legerkamp terug pijn gekregen heeft aan zijn nek (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5).

Het geheel van bovenstaande inconsistenties en tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op de kernaspecten van zijn vluchtrelaas, ondermijnen de geloofwaardigheid ervan ten stelligste.

4.3.3.2. Verder ondermijnen zowel het gedrag van zijn vader als dat van hemzelf de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker tracht het gedrag van zijn vader in zijn verzoekschrift te vergeefs te vergoelijken, stellende dat diens houding onmiddellijk veranderde toen duidelijk werd dat de situatie veranderd was. Hij gaat hiermee voorbij aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat er reeds voordien jongeren uit de madrassa verdwenen en dat zij ook wisten wat er met hen gebeurde (NPO, p. 16). Dat zijn vader, wetende dat er kinderen werden meegenomen vanuit de madrassa geen actie zou ondernemen zodra zijn zoon hem erover geïnformeerd had dat de leraar op de Koranschool vertelde over de *jihad* en Al-Shabaab (NPO, p. 9) is allerminst plausibel.

Ook verzoekers gedrag is allerminst aannemelijk in de door hem geschetste context. Zijn vader had hem immers meegedeeld dat hij niet in staat was zijn zoon te beschermen net zomin als hun clan en dat hij zijn vertrek uit Somalië zou regelen, maar dat hij in tussentijd het huis niet mocht verlaten. Dat hij ondanks deze waarschuwing toch naar buiten ging en dit louter om te spelen met andere kinderen, getuigt van een uiterst onvoorzichtig gedrag dat in schril contrast staat met het risico dat hij hierdoor meende te lopen (NPO, p. 10). Dat verzoeker dermate groot risico zou nemen, wetende dat Al-Shabaab hem wilden vermoorden, overtuigt niet. Zijn betoog in zijn verzoekschrift, dat het normaal is voor een jongere van vijftien jaar oud dat die zijn vrienden wilde vervoegen na enkele dagen te zijn opgesloten, is niet meer dan een blote bewering, die geen afbreuk doet aan het enorme risico dat verzoeker had genomen, zich bewust zijnde van het gevaar.

4.3.3.3. Verzoekers verdere voorstelling van de feiten is evenmin aannemelijk. Volgens verzoeker vertrouwde Al-Shabaab zijn vader en werd zijn vader tijd gegeven om na te denken over hun voorstel, met name om hen zijn dochter te geven teneinde zijn zoon te sparen (NPO, p. 10). Dat zij dan plots verzoeker zonder meer zouden meenemen, hoewel verzoeker hen herinnerde aan de gemaakte afspraak tussen zijn vader en Al-Shabaab is evenmin plausibel. Door in het verzoekschrift te stellen dat de commissaris-generaal er niet van mocht uitgaan dat er een overeenkomst of pact gesloten werd tussen zijn vader en Al-Shabaab, gaat hij in tegen zijn eigen verklaringen, namelijk dat ze zijn vader vertrouwden en hem tijd gaven en dat hij hen zakaat betaalde.

4.3.3.4. Tot slot wordt opgemerkt dat het niet is omdat de algemene landeninformatie melding maakt van gedwongen rekrutering door Al-Shabaab, dat verzoekers vluchtrelaas aannemelijk moet worden geacht. Uit de bespreking van voorgaande elementen alsook de pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing volgt immers dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vrees voor vervolging door Al-Shabaab of door zijn clan omwille van een poging tot rekrutering. Een verwijzing naar algemene landeninformatie doet daaraan geen afbreuk.

4.3.3.5. Verzoeker toont tot slot niet aan dat hij bij terugkeer naar Somalië niet meer zou kunnen beschikken over een familiaal netwerk. Zowel zijn vader (AD CGVS, Verklaringen DVZ 21.11.2023, punt 16A) alsook zijn twee zussen (*ibid.* punt 18) verblijven nog steeds in Halane wijk. Dat hij niet zou beschikken over hun telefoonnummers betreft niet meer dan een blote bewering die, in het licht van zijn ongeloofwaardig vluchtrelaas, niet aannemelijk wordt geacht. Voorts heeft hij in Somalië ook nog een tante bij wie hij enige tijd zou hebben verbleven (NPO, p. 13). Zoals terecht wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, kan er, gezien de moeite die zijn vader en tante gedaan hebben om hem te helpen met zijn reis, redelijkerwijze van uitgegaan worden dat zij de nodige stappen zouden ondernemen om met elkaar contacten te blijven houden. Dit des te meer nu zijn paternale tante hem een gsm had meegegeven met een Somalische simkaart (NPO, p. 7). Dat de smokkelaar zijn gsm heeft weggegooid betreft niet meer dan een blote bewering, die mede bekeken in het licht van zijn overige ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet wordt weerhouden.

4.3.4. Het geheel aan elementen in het rechtsplegingsdossier en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal Somalië volatiel blijft, wat geïllustreerd wordt in de bestreden beslissing. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing alsook in de aanvullende nota op dit punt worden dan ook overgenomen.

4.4.2. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit de stad Qoryooley, in de regio Lower Shabelle, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Lower Shabelle dient beoordeeld te worden.

De analyse van de veiligheidssituatie in Lower Shabelle moet als een geheel en samen worden gelezen met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt verder dat de mate van het willekeurig geweld in Lower Shabelle hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De landeninformatie waarnaar verzoeker wijst in zijn aanvullende nota ligt in dezelfde lijn. Uit het rechtsplegingsdossier kunnen in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden ontwaard, die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Zoals *supra* blijkt wordt er geen geloof gehecht aan zijn bewering niet meer over een netwerk te beschikken. Verzoekers zussen verblijven nog in zijn dorp en er kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaring dat hij niet weet waar zijn vader zou zijn en niet in de mogelijkheid is zijn telefoonnummer te bemachtigen (zie *supra*). Verzoeker maakt verder evenmin gewag van andere persoonlijke omstandigheden die zouden verhinderen te ontkomen aan het willekeurig geweld. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat louter zijn leeftijd – rekening houdend met zijn netwerk in Somalië – tot gevolg heeft dat hij een groter risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO